

Sygn. akt: VU 137/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 lipca 2014 roku

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Mirosława Molenda-Migdalewicz

Protokolant: Katarzyna Awsiukiewicz

po rozpoznaniu w dniu 7 lipca 2014 r. w Legnicy

sprawy z wniosku R. I.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o emeryturę

na skutek odwołania R. I.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 13 grudnia 2013 roku

znak (...)

oddala odwołanie

Sygn. akt VU 137/14

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. na mocy decyzji z dnia 13 grudnia 2013r. – nr (...)– odmówił wnioskodawcy R. I. prawa do emerytury .

W uzasadnieniu przedmiotowej decyzji organ emerytalny podał, iż wnioskodawca nie spełnia warunków do przyznania jemu prawa do emerytury na podstawie art. 184 w zw. 32 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009r. ,Nr 153 , poz. 43 z późniejszymi zmianami) - zgodnie z którymi urodzonym po dniu po dniu 31 grudnia 1948r., zatrudnionym – na dzień 01.01.1999r. w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze co najmniej 15 lat , przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 pkt. 1 wyżej wymienionej ustawy - tj. w wieku dla mężczyzn 60 lat.

Organ emerytalny wskazał ,iż ubezpieczony nie udokumentował wymaganego 25- letniego okresu składkowego i nieskładkowego, albowiem uznano za udokumentowanie – na dzień 01 stycznia 1999r. – 22 lata 10 miesięcy i 22 dni okresów składkowych i 02 miesiące i 10 dni okresów nieskładkowych (łącznie 23 lata 01 miesiąc i 02 dni).

ZUS O/L. nie uznał w wymiarze uzupełniającym brakującym do 25letniego stażu pracy – liczonego na dzień 01 stycznia 1999r. – okresu pracy w gospodarstwie rolnym rodziców od 12 lipca 1971r. do 10 września 1975r. , na podstawie przedstawionych przez wnioskodawcę dokumentów , gdyż we wskazanym okresie R. I. uczęszczał do szkoły

ponadpodstawowej znacznie oddalanej od miejsca zamieszkania , co wykluczało możliwość pracy stałej i w pełnym wymiarze w tym gospodarstwie (karta 50 akt emerytalnych) .

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał , że wnioskodawca nie spełnia dodatkowo warunku wymienionych &4 pkt.1 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze , gdyż nie osiągnął wieku emerytalnego 60 lat .

Od powyższej decyzji odwołanie złożył R. I. domagając się zmiany zaskarżonej decyzji i przyznania jemu prawa do emerytury z tytułu zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze .

Na rozprawie w dniu 07 lipca 2014r. pełnomocnik wnioskodawcy wskazał ,iż wprawdzie wnioskodawca nie spełnia warunku wieku emerytalnego to wniósł o to , aby sąd oddalając odwołania o prawo do emerytury poczynił ustalenia w kierunku zweryfikowania stanowiska ZUS O/w L. przedstawionego w zaskarżonej decyzji z zakresie zaliczenia do łącznego stażu pracy na dzień 01 stycznia 1999r. – w wymiarze uzupełniającym – okresu pracy wnioskodawcy w gospodarstwie rolnym rodziców od 12 lipca 1971r. do 10 września 1975r. , co jest istotą sporu w niniejszej sprawie (protokół rozprawy z dnia 07 lipca 2014r. 00:08:33-00:10:54 oraz 00:11:53- 00:13:08) .

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. w odpowiedzi na odwołania wniósł o jego oddalenie .

W uzasadnieniu strona pozwana podtrzymała w całości argumenty powołane w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji uzasadnienia zaskarżonej decyzji .

Sąd ustalił następujący stan faktyczny sprawy :

Wnioskodawca R. I. - urodzony dnia(...) - w dniu 08 października 2013r. złożył w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. wniosek o przyznanie jemu prawa do emerytury .

Do przedmiotowego wniosku R. I. dołączył świadectwa pracy , z których wynikało , iż łączny , udowodniony – na dzień 01 stycznia 1999r. - okres zatrudnienia wnioskodawcy wynosi 23 lata 01 miesiąc i 2 dni .

Do wniosku o emeryturę ubezpieczony dołączył pisemne zeznania świadków dotyczące okresu pracy w gospodarstwie rolnym rodziców od 12 lipca 1971r. do 10 września 1975r.

dowód :

- akta emerytalne wnioskodawcy prowadzone przez ZUS Oddział w L. k: 1-50,
- akta o ustalenie kapitału początkowego .

Sąd zważył co następuje :

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie .

Zgodnie z treścią art.184 w zw. z art. 32 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z dnia 31 grudnia 1998r. , Nr 162 , poz. 1118 z późniejszymi zmianami) - ubezpieczonym po dniu 31 grudnia 1948 r. , będącymi pracownikami , zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze , przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 cytowanej ustawy .

Zapis & 4 ust. 1 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. z dnia 18 lutego 1983r., Nr 8, poz. 43 z późniejszymi zmianami) – stanowi, iż pracownik , który wykonywał prace w szczególnych warunkach wymienionych w wykazie A nabywa prawa do emerytury, jeżeli **łącznie** spełnia następujące warunki: osiągnął wiek emerytalny

wynoszący 60 lat dla mężczyzn i ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach .

Jak wynika z akt emerytalnych wnioskodawca wiek emerytalny osiągnie dopiero w dniu (...). Nie został zatem spełniony – po stronie wnioskodawcy – jeden z warunków do nabycia prawa do emerytury .

Jakkolwiek wnioskodawca na rozprawie w dniu 07 lipca 2014r. wskazał ,iż domaga się jedynie ustalenia , iż okres pracy gospodarstwie rolnym rodziców od 12 lipca 1971r. do 10 września 1975r. był okres , który podlegałby zaliczeniu - w wymiarze uzupełniającym do brakującego 25 letniego stażu pracy wyliczonego na dzień wejścia w życie ustawy emerytalnej tj. na 01 stycznia 1999r. .

W tym miejscu wskazać należy , iż stanowisko skarżącego sprecyzowane na rozprawie w dniu 07 lipca 2014r. nie zasługiwało na uwzględnienie . Tylko bowiem w przypadku spełnienia przez R. I. wszystkich pozostałych warunków z art. 184 w zw. z art. 32 ustawy emerytalnej - z wyjątkiem łącznego stażu 25 letniego okresów składkowych i nieskładkowych (na dzień 01 stycznia 1999r.) - skutkowałoby przeprowadzeniem postępowania dowodowego w zakresie ustalenia czy okres od 12 lipca 1971r. do 10 września 1975r. jest okresem uwzględnianym przy ustaleniu prawa do emerytury , a określonym w art. 10 ust. 1 pkt. 2 ustawy emerytalnej .

Sąd uznał ,iż w niniejszej sprawie wyżej wskazana sytuacja nie zaistniała , albowiem R. I. nie osiągnął wymaganego wieku emerytalnego 60 lat .

W sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych przedmiotem dowodu - zgodnie z art. 227 kodeksu postępowania cywilnego - są fakty mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy tj. dla ustalenia – w dacie wydania zaskarżonej decyzji prawa do emerytury .

Zatem w sytuacji , gdy skarżący ustawowy wiek emerytalny 60 lat osiągnie dopiero dnia (...) okoliczność ta miała istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy , której przedmiotem była decyzja organu rentowego – wskazana w części wstępnej uzasadnienia – odmawiająca R. S.prawa do emerytury na podstawie art. 184 w zw. z art. 32 ustawy emerytalnej .

Mając na względzie powyższe okoliczności oraz zasadę bezpośredniości dowodu sąd pominął dowód z przesłuchania świadków i wnioskodawcy na okoliczność ustalenia czy okres od 12 lipca 1971r. do 10 września 1975r. jest okresem uwzględnianym przy ustaleniu prawa do emerytury , a określonym w art. 10 ust. 1 pkt. 2 ustawy emerytalnej .

W tym miejscu dodatkowo wskazać należy ,iż zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego wyrażonym w wyroku z dnia 12 stycznia 2005r. IUK 160/04(OSNP 2005/16/255) w postępowaniu odrębnych w sprawie z zakresu ubezpieczenia społecznego toczącym się z odwołania od decyzji organu rentowego wydanej na wniosek o przyznanie emerytury lub renty , niedopuszczalne jest przedmiotowe przekształcenie roszczenia (art. 193 k.p.c.) poprzez żądanie ustalenia tylko niektórych przesłanek warunkujących prawo do świadczenia (w niniejszej sprawie ustalenie ,iż czy okres od 12 lipca 1971r. do 10 września 1975r. był okresem , który podlegał zaliczeniu w wymiarze uzupełniającym do brakującego 25 letniego łącznego okresu składkowego i nieskładkowego – wyliczanego na dzień 01 stycznia 1999r.) Wielokrotnie Sąd Najwyższy wyrażał ugruntowany w praktyce pogląd , że niedopuszczalne jest w trybie art. 189k.p.c. ustalania faktów , także prawotwórczych , jeśli celem tego powództwa jest ustalenie dowodu, który ma być wykorzystany w postępowaniu o świadczenia z ubezpieczenia społecznego (por. uchwały Sądu Najwyższego z 3 listopada 1994r. I PZP 45/94- OSNAPiUS 1995nr 6 , poz. 74 ; z 19 marca 2003r. III UZP 1/03- OSNP 2003, nr 13, poz. 317 , a także wyroki z dnia : 17 grudnia 1997r. I PKN 434/97 - OSNAPiUS z 1998, nr 21 , poz. 627 ; 23 lutego 1999r. I PKN 597/98 – OSNAPiUS 2000 nr 8 , poz. 301 ; 19 września 2000r., IIUKN 725/99- OSNAPiUS 2002, nr 7 , poz. 170) .

Reasumując Sąd - kierując się treścią art. 477¹⁴ & 1 kodeksu postępowania cywilnego - oddalił odwołanie, gdyż nie było podstaw do jego uwzględnienia z przyczyn wymienionych w niniejszym uzasadnieniu.